

(6) LGBTQ+ en een migratieachtergrond: “Intersectionaliteit in de realiteit”

Workshop door Jaouad Alloul

Inhoud

De workshop begint met een monoloog van Jaouad Alloul. De monoloog gaat over zijn kindertijd/jeugd waarbij hij het heeft over LGBTQ+.

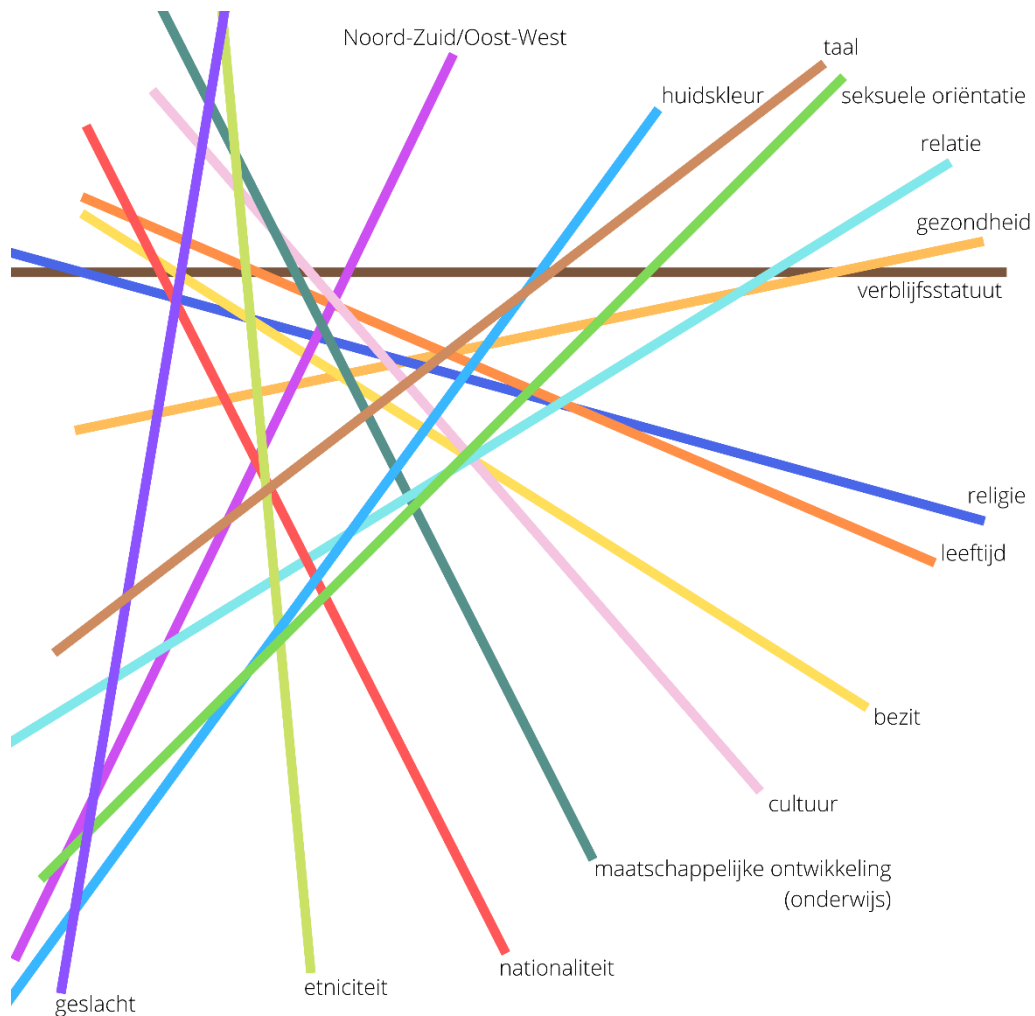
Hij geeft deze workshop/monoloog ook op scholen. Het doel is niet om te forceren, maar te aanvaarden, om een soort empathie op te wekken en vooral om in te zien wat discriminatie eigenlijk is.

Hij benadrukt bovendien dat de verschillende lagen van intersectionaliteit niet altijd zichtbaar zijn (voor anderen). Daarom blijft het belangrijk om in dialoog te gaan, om die onzichtbare aspecten te ontdekken. Toch moeten we dat kader soms ook achter ons laten, klinkt het. Jongeren zijn zich ook niet altijd bewust van die lagen (bv. ze ervaren discriminatie/uitsluiting, “omdat dat zo ingebakken zit in onze samenleving en een deel van de cultuur is geworden”).

We mogen jongeren niet onderschatten!

Na de monoloog gaat Jaouad Alloul in dialoog met de deelnemers en worden er vragen van het publiek beantwoord.

Kruispuntdenken

Tijdens deze sessie kwamen volgende assen aan bod: geslacht, etniciteit, cultuur, religie, seksuele oriëntatie, bezit (arbeidersgezin); waarvan religie en seksuele oriëntatie de duidelijkste zijn. Jaouad is moslim en homoseksueel.

Welke oplossingen worden aangereikt?

Besef dat we niet alle lagen zien of weten van een persoon. Blijf in gesprek gaan, maar houd ook niet te hard vast aan het theoretische kader.

Hoe kunnen we dat implementeren in onze jeugdwerkpraktijk? Hoe komt dat terug in de 4 functies van het jeugdwelzijnswerk?

- **Laagdrempelig groepsgericht vrijetijdsaanbod:**

- Je hoeft niet te forceren opdat jongeren het LGBTQ+-gegeven aanvaarden. Het empathisch gevoel en het aanvaarden van het feit dat discriminatie bestaat, zijn belangrijkere doelen.
- Tips voor dialoog met jongeren over discriminatie: houd een spiegel voor, bv. Ibrahim zegt "ik vind het niet oké dat jij gay bent". Antwoord: "stel dat ik Jan heet, en ik zeg tegen u: 'Ibrahim, ik vind het niet oké dat jij moslim bent'". Onderschat niet dat je zelf ook discrimineert.
- Concept van 'safe space': geef iedereen de vrijheid om alles te kunnen zeggen, ook homofobe/islamofobe/... vragen. Dat mag, maar ga dan op zoek naar waar die vraag vandaan komt. Waarom stel je die vraag? Waarop is die gebaseerd? Ontleed en diep eerst de vraag uit alvorens ze te beantwoorden.

- **Welijnsgericht werken:**

- Ga in dialoog, besef dat niet elke laag van intersectionaliteit duidelijk en zichtbaar is. Maar: besef ook dat niet alle jongeren zichzelf bewust zijn van hun lagen! Durf de kaders ook los te laten.
- Als je vermoedt dat iemand holebi is, hoef je er nog niet over in gesprek te gaan. Onderschat niet hoe gevoelig dat thema ligt en wat voor druk dat geeft. Dat zijn niet jouw zaken als jeugdwerker, dat is privé. Door er rechtstreeks over te praten/naar te vragen ga je er zwaar mee om. Probeer andere thema's aan te snijden waardoor een jongere zich veilig voelt en het misschien uit zichzelf zal vertellen. Houd het gesprek en de omgang open en geef het tijd, begin er zelf niet over te praten.

Signalen en bezorgdheden

“Hoe zit het met de evolutie naar meer progressiviteit binnen de islam in België (in vergelijking met bv. Frankrijk en Denemarken, waar ze taboes proberen te doorbreken door homoseksuele en vrouwelijke imams)?”

In België is dat niet. Alloul ziet wel dat er meer en meer (hetero-) moslims zijn die binnen de gemeenschap het opnemen voor LGBTQ+-moslims.

“Gaat het zozeer over seksualiteit an sich (‘je bent hetero of homo’, wij-zij-denken)? Gaat het niet meer over kwetsbaarheid, over aspecten van jezelf tonen die flou of onduidelijk zijn? Houd je op deze manier niet een spiegel voor aan mensen die niet per se in dubio zijn over hun seksualiteit, maar over andere onzekerheden/onduidelijkheden?”